

chodním, takže se předpis § 6 o nezávaznosti úmluvy o příslušnosti soudu nevztahuje podle § 10 na tento obchod. Stěžovatelce nelze v tom dáti za pravdu. Již v žalobě byl žalovaný označen jako obchodní zástupce. Mimo to bylo k žalobě připojeno potvrzení objednávky ze dne 2. srpna 1928, na němž jest žalovaný podepsán s dodatkem »gen. zástupce firmy D.«. I zprávami okresního úřadu v Z. a obecního úřadu v S. bylo potvrzeno, že žalovaný jest toho času zaměstnán jako obchodní cestující u firmy s hospodářskými stroji, pokud se týče, že se zaměstnává cestováním jako zástupce různých firem s hospodářskými stroji. Z toho všeho plyne, že žalovaného nelze považovati za samostatného ochodníka, provozujícího obchody po živnostensku. Naopak, bylo prokázáno již potvrzením objednávky ze dne 2. srpna 1928, přiloženým k žalobě, že žalovaný byl v době, když objednal od žalující firmy sporný psací stroj na splátky, pouhým obchodním zástupcem, jsoucím ve služebním poměru k určité obchodní firmě jako svému principálu (čl. 49 obch. zák., § 23 uvoz. zák. k obch. zák. a § 59 živn. řádu). Koupil-li žalovaný obchodní zástupce psací stroj — jak jest uvedeno v žalobě — pro své obchodní jednání, to jest pro vykonávání své činnosti jako obchodní zástupce určité obchodní firmy, nelze v této koupi spatřovati na jeho straně obchod základní ve smyslu čl. 271 po případě čl. 272 číslo 4 obch. zák., ani obchod pomocný podle čl. 273 obch. zák.

Čís. 12191.

Ve zmocnění, uzavřítí smlouvu, jak to zmocněnec uzná za vhodné, jest i zmocnění ke zrušení smlouvy již uzavřené.

Byla-li při uzavření kupu dána vkladní knížka, byla plněna věc nedílná a jest kupitel, došlo-li ke zrušení smlouvy, oprávněn domáhati se na každém z prodatelů vrácení celé vkladní knížky pokud se týče celého peníze, na něž vkladní knížka zněla.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, Rv II 655/31.)

Žalobce koupil dne 8. prosince 1930 nedíl, náležející spoluvlastnický žalovanému a jeho manželce. Při sjednávání kupu odevzdal žalobce žalovanému vkladní knížku spořitelny města N. na 5119 Kč. Dne 12. prosince 1930 došlo mezi žalobcem a žalovaným ke zrušení kupu nedílu. Vkladní knížku spořitelny města N. si žalovaný ponechal a vybral ji. Proti žalobě o vydání vkladní knížky pokud se týče o zaplacení 5.119 Kč namítl žalovaný najmě, že nebyl svou manželkou jako spoluvlastníci nedílu zmocněn ke zrušení smlouvy a že proto by byl nanejvýše povinen, an vkladní knížku již nemá, vrátiti jen polovici toho, nač vkladní knížka zněla. Procesní soud první stolice uznal žalovaného povinným zaplatiti žalobci 5.119 Kč. Odvolací soud k odvolání žalovaného napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jest nesporné, že mezi stranami došlo dne 8. prosince 1930 ke kupní smlouvě, podle níž žalovaný prodal žalobci svůj (správně svůj a své manželky) nedíl. Soud první stolice vzal ze zjištěných okolností za prokázáno, že žalovaný, kupuje (správně prodávaje) pokud se týče směnuje nemovitosti vystupoval nejen za sebe, nýbrž, že byl při tom i zmocněncem své manželky. Dále zjistil první soud, že se žalovaný dne 12. prosince 1930 vyjádřil k žalobci v tom smyslu, že na ujednané smlouvě netrvá, že od ní ustupuje a že jest ochoten vyjednávat se žalobcem o koupi žalobcova hostince. Tato zjištění nedoznala změny v odvolacím řízení. Jde především o to, zda ve zjištěném prohlášení žalovaného ze dne 12. prosince 1930, v němž právem první soud shledal zrušení kupu, jest spatřovati odstoupení od smlouvy jen co do polovice nedílu náležející žalovanému, či též co do polovice nedílu náležející jeho manželce, zda tedy byl žalovaný zmocněn svou manželkou ke zrušení smlouvy. Vychází-li se z obsahu plné moci, již byl žalovaný zmocněn svou manželkou k tomu, by kupní smlouvu se žalobcem uzavřel tak, jak to uzná za vhodné, jest považovati žalovaného za zmocněna i ke zrušení smlouvy. Zjištěná plná moc jest neobmezenou plnou mocí ve smyslu druhé věty § 1007 obč. zák., již byl žalovaný zmocněn, by podle svého nejlepšího vědomí a svědomí uvážil nejen, jak jest smlouvu se žalobcem uzavřít, nýbrž i, zda jest jí vůbec uzavřít, a bylo mu tím i ponecháno na vůli, kdyby dospěl teprve po uzavření smlouvy k poznání, že smlouva není výhodnou, by od ní odstoupil. Jak zjistil první soud, učinil žalovaný svůj zrušovací projev, když mu byl žalobce sdělil podmínky vyplacení kupní ceny. Z toho plyne, že žalovaný neuznal za vhodné trvati na smlouvě za podmínek stanovených žalobcem o vyplacení kupní ceny, a bylo proto i jeho odstoupení od smlouvy kryto zjištěným zmocněním, uděleným mu jeho manželkou. Ostatně ani žalobce ze zevních projevů žalovaného nemohl seznati, že žalovaný chtěl zrušovací projev učiniti jen vlastním jménem. Ježto tedy došlo ke zrušení smlouvy o celém nedílu, náležejícím spoluvlastnický žalovanému a jeho manželce, jest vrátiti žalobci to, co jím bylo dáno jako plnění smlouvy, ježto právní důvod, podržeti si plnění, zanikl (§ 1435 obč. zák.). Při tom nezáleží na tom, zda žalobcovo plnění bylo závdavkem, či splátkou na kupní cenu, ježto není žalováno o vrácení dvojnásobku plněného, nýbrž jen o vrácení toho, co bylo dáno, a žalobcova vina na nesplnění smlouvy není prokázána. Jde ještě o to, zda žalobce jest oprávněn domáhati se na žalovaném vrácení celého plnění, či jen jeho polovice. Podle § 1017 obč. zák. nabývá zmocněnec práv pro zmocnitele a jemu též ukládá závazky. Nabyla tudíž nároků na plnění z polovice manželka žalovaného, pokud se týče bylo žalobcem plněno z polovice i jí, a důsledkem toho byla by povinna též k vrácení polovice plněného. Avšak v souzeném případě nelze přehlížeti, že, jak nesporno, odevzdal žalobce při uzavření kupu žalovanému vkladní knížku spořitelny města N. se zůstatkem 5.119 Kč. Byla tudíž plněna věc nedílná a jest proto žalobce podle § 890 obč. zák. oprávněn domáhati se na žalovaném vrácení celého plnění. Na tom nemění nic, že, jak nesporno, žalovaný peníze uložené na vkladní knížku

vybral (dne 14. ledna 1931) a si ponechal, neboť tím nastoupily vybrané peníze na místo vkladní knížky. Tímto svým počínáním nemohl žalovaný zhoršiti právní postavení žalobce, jenž se také domáhal na žalovaném především vrácení vkladní knížky a teprve po případě zaplacení peněz, na něž vkladní knížka zněla.

Čís. 12192.

Vymáhající věřitel má podle § 145 ex. ř. právo žádati, by byl vyzván k předložení dražebních podmínek.

Proti usnesení, jímž byl z tohoto práva vyloučen, jest jeho rekurs přípustný.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, R I 930/32.)

K návrhu banky U. byla povolena exekuce vnucenou dražbou $\frac{2}{3}$ podílů na nemovitostech vl. čís. 3018, 3337, 3539 a 3992 patřících dlužníkům. K tomuto dražebnímu řízení přistoupil správce konkursní podstaty v konkursu dlužníků. Kromě toho byla povolena k návrhu konkursního správce exekuce vnucenou dražbou celých nemovitostí ve vl. čís. 3588 příslušejících dlužníkům každému jednou polovicí. **Exekuční soud** uložil správci úpadekové podstaty dlužníků, by předložil dražební podmínky. **Rekursní soud** změnil k rekursu vymáhající věřitelky banky U. napadené usnesení v ten rozum, že jest uložiti vymáhající věřitelce bance U., by předložila dražební podmínky. **Důvody:** Správce úpadekové podstaty dlužníků přistoupil k dražebnímu řízení zahájenému bankou U., má proto podle § 121, druhý odstavec, konk. řádu postavení vymáhajícího věřitele. O přístupu správce podstaty k dražebnímu řízení zahájenému proti dlužníku platí § 139 ex. ř. Jest tudíž k předložení dražebních podmínek vyzvati jen prvního vymáhajícího věřitele, k jehož návrhu bylo zahájeno dražební řízení, třeba více věřitelů přistoupilo k dražebnímu řízení. A v souzeném případě jest prvním vymáhajícím věřitelem rekurentka.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu správce úpadekové podstaty a změnil napadené usnesení v ten rozum, že bude zníti: 1. rekurs banky U., pokud směřoval proti tomu, že správce konkursní podstaty dlužníků byl vyzván, by předložil dražební podmínky o vnucené dražbě $\frac{2}{3}$ nemovitostí vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992 a celé vl. č. 3588, náležejících dlužníkům, se odmítá; 2. banku U. jest vedle správce konkursní podstaty vyzvati, by předložila dražební podmínky o dražbě $\frac{2}{3}$ nemovitostí vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992, náležejících dlužníkům.

Důvody:

V souzeném případě byla k návrhu vymáhající věřitelky banky U. povolena exekuce vnucenou dražbou $\frac{2}{3}$ podílů na nemovitostech vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992 patřících dlužníkům a konkursní správce přistoupil k dražebnímu řízení o těchto nemovitostech. Kromě toho byla povolena k návrhu konkursního správce exekuce vnucenou dražbou ce-